

N.F.S. Grundtvig "Opstandelsen"

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.22, november 2023

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1846 (SJ: 851)

Andre udgaver

VU *Værker i Udvalg* 10

GSV *Grundtvigs Sang-Værk* 2, nr. 89, og 3, nr. 221

Teksten er etableret af Katja Gottlieb

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Katja Gottlieb, redigeret af Krista Stinne Greve Rasmussen og Else Riisager

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning Vibeke A. Pedersen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:505

Opstandelsen.

- 1 |GSV:451| Velkommen, store Fødselsdag
For Livet fra de Døde,
Med Seierskrands fra Kongeslag
I Paaske-Morgenrøde!
- 2 |VU:323|GSV:253| Luk Øine op, al Christenhed!
See hist, hvor Fuglen synger,
Sig Bakke op og Bakke ned
End Kirkestien slynger!
- 3 |GSV:452| Den snoer sig mellem Mark og Eng,
Imellem Korn og Blommer,
Forbi Saamangen Lærkeseng
I Vaar og tidlig Sommer.

- 4 Seer I de tvende Vandringsmænd,
Med Sorg i Dragt og Mine!
De skifte Ord som Ven med Ven,
Dog hver har Tanker sine.
- 5 |GSV:254| I seer det nok paa Haaret hvidt,
Det er ei Ungersvende,
Og gamle Folk staae hver paa Sit,
Den Tvist vel seent faaer Ende.
- 6 Men see den Yngling himmelskøn!
Hvad har vel han isinde?
Han skyder over Engen grøn,
Vil brat de Gamle hinde.
- 7 |A:506| Det i hans Pande skrevet staaer,
Han meget har at sige,
Hvis feil ei hvert et Mærke slaaer,
Han vil dem brat forlige.
- 8 Hør efter, lyt, al Christenhed!
Han spørger som de Unge,
Skjændt meer end alle Gamle veed
Ham ligger vist paa Tunge.
- 9 Guds Fred! god Dag! hvad er det vel,
Saa ivrig I omtviste,
Sørgmodige i Sommerkveld,
Som de, der alt skal miste?
- 10 Det er den gamle *Kleophas*,
Han svarer kun med Klage,
For *Jesu Christi* Timeglas
Udrandt paa Jord saa fage.
- 11 |GSV:453| Propheten , siger han med Suk,
Det maa Selv Barnet vide,
Hvis Daad var Glands, hvis Ord var Dugg ,
Han maatte Døden lide!
- 12 Han endte nys med Spot og Skam,
Som leved Gud til Ære!
|GSV:255| Til Korsets Træ de nagled ham,
Det maa hans Venner bære!

- 13 Vi havde tænkt, han var den Drot,
Som skulde os gienløse,
|A:507 Nu maatte, til hver Daares Spot,
Han selv sit Blod udøse!
- 14 Saa mørkt er Alting under Sky,
Selv Stene maatte græde,
Dog somme, midt i Sorgen ny,
End tale tør om Glæde.
- 15 I Fredags slukdes Sandheds Soel,
Nu alt er tomt og øde,
Ved Middag Midnatshanen goel,
Og Livets Lyst uddøde!
- 16 Imorges vore Kvinder gik
Til *Jesu* Grav at græde,
Og kom, som det er Kvindeskik,
Udgrædte hjem med Glæde.
- 17 De raabde ud: hans Grav er tom,
Og mellem Roser røde
Vi hørde Engle sjunge om,
At han stod op af Døde!
- 18 **|GSV:454** Da To af os til Graven fløi,
Og saa sig om derinde,
De fandt aflagt hans Jordetøi,
Men han var ei at finde!
- 19 Den Ungersvend med Ild i Bryst,
Som Alt kan aabenbare,
|GSV:256 Nu løfter han sin Kæmperøst
I Toner sølverklare!
- 20 See, hvor de Gamle blusse ved
Det Lys, den Unge tænder!
Nu deres Øine slutte Fred,
Mens deres Hjerte brænder!
- 21 Hvi mistroe I Propheters Sang!
(Det er hans Indgangs-Tale)
Til Glædens Hjem er Støvets Gang
Igiennem Graadens Dale.

- 22 |A:508Den skumle Dybets Kongevei
Til Thronen i det Høie
Forundrer, men forarger ei
Det soeloplyste Øie!
- 23 |GSV:455Gienløseren fra Dødens Kval,
Og Gravens Vintermørke,
Sin Vei til Himlens Kongesal
Maa bane giennem Ørke !
- 24 Forsoneren sin Tornekrand's
Og Korsets Skam maa bære,
Om krones skal hans Værk med Glands,
Med Herlighed og Ære!
- 25 Den samme tornestrøede Vei
Hans Venner maae betræde,
Ufølt, uprøvet, Sorgen ei
Forvandles kan til Glæde!
- 26 Dog hvo som troer, ei vorde ræd!
Nu let er Jordens Møie,
For *Han* opstod og følges med
I Kraften fra det Høie!
- 27 See nu engang, hvor let det gaaer,
Ved Talen fra hans Tunge!
De Gamle gaae fra deres Aar
Og kappes med den Unge!
- 28 Nu staae de alt ved Byen hist,
Ved *Emaus* paa Sletten;
Men hvad er det? kom de i Tvist
Med ham, som jævned Trætten ?
- 29 O nei, med ham de brydes kun,
Som *Jakob* med den Stærke,
|GSV:257At deres Liv er i hans Mund,
Det kan nu godt de mærke.
- 30 |GSV:456Ad Aften lakker det nu brat,
Eenstemmig de udbryde:
|A:509Til Takke tag hos os inat
Med Alt hvad vi kan byde!

- 31 Nu gik han ind som Ven til Ven,
O, hvilket Aftensæde!
Men see, der har vi dem igien,
Var da saa kort den Glæde?
- 32 Nei, sjæleglade see de ud
Og fare som paa Vinge,
Saa det er vist et Julebud
De Brødre har at bringe.
- 33 De ved *Apostel-Huset* staae,
Før Sveden de aftørre,
Og sagtelig de banke paa,
For det har lukte Dørre.
- 34 Der lyttes til, der kiges ud,
Der lukkes op med Læmpe,
Paa Tærsklen møder Glædens Bud:
Opstanden er Guds Kæmpe!
- 35 Opstanden er den Herre *Christ*,
Som laae saa vel forvaret!
For *Simon Peder*, det er vist,
Han sig har aabenbaret.
- 36 |**GSV:457**Og saa for os, dem svare brat
Disciplerne, vi fulgde,
|**GSV:258**Skiøndt længe under hyllehat
Vor Drot sig for os dulgde!
- 37 Han kom alt som en Vandringsmand
Imellem Ubekiendte,
Men saa han klared vor Forstand ,
At vore Hjerter brændte!
- 38 Derfor vi ham til os indbød
At hvile Lemmer sine,
Og da han Brødet med os brød,
Vi kiendte Røst og Mine.
- 39 |**A:510**Saa med *Velsignelsen* oprandt
Soellyset for vort Øie,
Men med det Samme han forsvandt,
Opfoer vel til det Høie!

- 40 Imens de tale, toner sødt
Vorherres: Fred med eder!
Og Alle see nu Liv i Dødt
Saavelsom *Simon Peder*.
- 41 |VU:323| Luk Øren op, al Christenhed,
Og mærk, at Guddoms-Manden,
Som lyser over os sin Fred ,
Er og for os opstanden!
- 42 Er Aand og Liv ei meer hans Ord!
Blev ei vor Sorg til Glæde!
|VU:324| Fornemmes ei det ved hans Bord,
At han er selv tilstæde!
- 43 Er i vort Hjerter og vor Mund
Ei Troens Ord det søde,
|GSV:259| Som i en Paaske-Morgenstund,
Opstaaet fra de Døde!
- 44 Er ei udbrudt en Paaskesang
Fra Hjerterne, som brændte,
Da hemmelig hos os i Vang
Vorherre Lyset tændte!
- 45 Og skal den Sang ei fare frem
Paa Vinger i det Dunkle,
Til Øiet i Jerusalem
Skal see ham selv og funkle!

N. F. S. Grundtvig
